

je ti, mos u-tremb, se s te ha as kukuði tij». Edé rahu vajzen edé e ngarkoi me pa-hir edé e dergoi ne muli. Vajza, si u-nis, i ðote ñerkes, ke »a-me firkene edé tri štulunge li, t i tjer naten, atjé ke te ri, sa te bluhet driðet è te benet miel«. Edé aštú ja da ñerka furken edé tri štulung li, edé iku vajza è vate ne muli; sa te vij atjé, kiš vatur ne sahát nat. Kur vate ne muli, geti deren e mulirit hapet, po ñeri mbernda s ñeti, se ñerezit milonejts naten atjé nuke riñen nga frika, se atjé mblíðešin džinerit naten, edé te blúare, ke te kiš milonai, atjé i lij, edé deren e mulirit e lij hapet, se ñeri nuke vij atjé, ke te við, nga frik e džineret. È si vate vajza è geti deren hápet, hiri mbernda, škarkoi driðete edé kerkoi, geti ne foti nga te milonait edé e ðezi edé lešoi mulin edé šturi driðet edé e blúanej, edé ajó rij edé tir lite. Mbi até vanë džinerite, u-mbluað è e vunë ne mes edé zune è berlisne è kendoien, po vajzen me dor s e ngajtin; pasandaj puštan te briturit è te kenduarit edé zun, e pisne vajzen è i ðane, ke »tš išt atá, ke tjer?« U ða vajza, ke »ketá ište ge, ke ka šume mundim«. I ðon atá, ke »te na ðuatš, se tš mundim ka«, se atá džinerite diúajne t i geñen noñe sebep vajzes, ke t e štreboñen. Po ajó zuri è u ða, ke »ketá, neve e punojme ðen, pa e kðejme, pa e mbjetm, pa e tsharim, pa e škulim, pa e ndejm ne diel è ðahet, pa e mbledim, pa e liðim, pa e štipim, i mařem faren, pa e ngarkojm, pa e špiem ne lum, pa e vulisim, pa e lem ðjets dit, pa e ndzerim, pa e ndejm, pa e ðajm, pa e liðim, pa e ngarkojm, pa e špiem ne štepi, pa e manganisem, pa e helkim me lanár, pa e bim štulung, pa e vem ne surk, pa e tjerim, sa mbušim boštin, pa e mbledem è e bim lempš, pa e endim è e bim rob, pa e mařem, pa e lajm, pa e presim, pa e kepim, pa e vešim«. Ketó sjale ðoš Maro Perhitura edé džinerite mbene sukuð edé mbajne veš, se tš ðoš ajó, edé te giðe vijnë è i vijnë nga ne platške te florimte mbi vêtehe vajzes, è e bene ke ne kokë ñera ne ðoni te florint vajzen, edé aštú sa sosi laſet e lirit vajza, kendoi kokoši edé ikne džinerit, edé mbeti vajza vêtehe; u-blua edé driðet, edé ra mielt, e mbloði vajza, mbajti ðe mulin edé ngarkoi mielt edé iku. Bara me sabá vate ne štepi; ñerka me motrat e vajzes te tjerat fljn akoma, s išne ngritur, kur vate Maro Perhitura; keni iš ne škale, ke rij, è po ke pa, ke vij vajza nga muliri edé bëre e tere flori ke ne kokë ñera ne ðoni, lehu keni edé ða, ke »vjen Maro Perhitura vešur ne flori«. E digoi ñerka nga jataku, ke fljne akoma, edé i foli kénit è i ða: »Kutš, te hángrete